

Nordiskt möte i Genève – 22 – 24 oktober 2010

På fredag möttes deltagarna vid flygplatsen i Genève. Därifrån fördes de med buss till CERN, kärnforskningsinstitutet, som sträcker sig mellan Schweiz och Frankrike, där de minsta partiklarna i vår existens undersöks av forskare från hela världen. Medlemmarna rörde sig verkligen under franskt och schweiziskt territorium och blev informerade om verksamheten vid CERN. Tyvärr kunde jag inte delta, men det var ett 50-tal personer som var med antingen på en tysk eller engelsk informationstur.

När deltagarna sedan åkte tillbaka till centrum, med buss och bil, för att äta, upplevde de hur det var att bli stående på den stora bron när arbetet har slutat.

Jag anslöt mig till gruppen på lördag med den nya spårvagnen till Förenta Nationerna. Efter 22 år i tyska Schweiz upptäckte jag att Genève både har byggt nya spårvagnslinjer, förnyat platsen framför järnvägsstationen och platsen framför Förenta Nationerna, den senare med sprudlande vatten (och en överdimensionerad stol) framför alla nationalflaggorna. Från spårvagnen gick jag till fots förbi museet Ariana med sitt porslin och röda korset-museet. När jag kom till Château de Pregny hade gruppen redan beundrat utsikten från terrassen, som jag under min tid i Genève sett nerifrån efter att ha gått genom botaniska trädgården, som ligger på andra sidan järnvägen mot sjön.

I Château de Pregny berättade vår guide på tyska om schweiziska personligheter, som gjort en ”insats” i utlandet, antingen som soldat, som rådgivare vid ryska hovet eller som clown i utlandet. Han gav tillkänna att Schweiz var för litet för att kunna ta till vara de idéer eller kunskaper som schweizare hade på den tiden. Däremot kom dessa schweizare tillbaka och kunde investera sin förmögenhet i Schweiz.

Efter besöket i Musée des Suisses à l'étranger hölls generalförsamlingen av Nordisk Club, där bl.a. det 10:e nordiska mötet omröstades, som antagligen kommer att äga rum i Bad Ragaz, den näst sista helgen i oktober 2011.

Därefter träffades vi alla i den nybyggda övertäckta vinterträdgården för den efterlängta apéro-lunchen, som visade sig bli en besvikelse vad gäller tilltugget till det frikostigt utskänkta vinet och de andra dryckerna.

Vi församlades åter i salen ovanför restaurangen för att lyssna till ambassadörernas berättelser om kända personligheter eller händelser: klimakonferensen i Köpenhamn (Hans Klingenberg, Danmark), Tryggve Lie och Fritiof Nansen (Rolf Trolle Andersen, Norge) och Finlands ambassadör, Alpo Ruso, talade om sina erfarenheter med Herr Ahtisaari i Kosovo förhandlingarna. Åke Nordström berättade i korta drag om Dag Hammarskjöld (i stället för Sveriges ambassadör, som var förhindrad).

Vi var alla glada över de äpplen som låg i skålar när vi lämnade salen för att gå till röda korsets museum i närheten.

Mina förskräckliga minnen från mitt första besök i museet mildrades med de fakta som gavs vid guidningen. Kanske får man ett väldigt djupt intryck av allt våld och elände första gången man besöker museet, men som jag tyckte verkade mindre skrämmande denna andra gång. Kanske har jag hört om så mycket elände i världen sedan de väl 25 åren som ligger mellan besöken, att de påverkat mina intryck av museet.

På kvällen samlades vi i en sal på restaurangen Hotel du Parc des Eaux-Vives, där vi njöt av en buffé med olika sallader och uppskuret kött och lax och soppa, som allt försvann väldigt fort. Som huvudrätt serverades kyckling med ris och vittling (en slags torsk) med morotspasta. Efterrätten bestod av en buffé av olika små rätter, som panne cotta, fruktsallad, chokladpudding och diverse andra puddingar.

Lars Olsen, en dansk sångare som bor i Genève, sjöng ballader av Benny Andersen, ackompanjerad av Kirsten Barfod. Agnete Christensen läste sin sedvanliga dikt om helgens händelser, samtidigt som hon delgav oss den tid vi skulle träffas på söndag morgon.

Följande morgon träffades vi vid den bekanta klockan vid Pont du Mont-Blanc och åkte med buss till la Chapelle de Prangins, som låg precis vid Château de Prangins, nationalmuseet. Efter den nordiska gudstjänsten i kapellet, som den danska prästen, Jens Barfod, var huvudansvarig för, och de efterföljande fotona framför kapellet, gick vi till museet.

Vår guide berättade om slottets/museets historia och vad vi såg i de olika rummen. Slottet hade ägts av en ”baron” Giguier och sålts till andra, innan det till sist skänktes till staten och efter 8 års renovation kunde det öppnas som den västschweiziska delen av schweiziska nationalmuseet. Vi såg också delar av de tapeter man funnit på väggarna, när man renoverade slottet.

Tyvärr kunde vi bara se delar av museet, innan vi satte oss till bords i museets restaurang, där vi blev bjudna på en höstsallad (ur slottets egen trädgård?), en kyckling med risotto och grönsaker och en liten kaka med citronkräm och bärsås.

Sedan var det dags att ta bussen tillbaka till Genève och den mycket intressanta helgen tog sitt slut. En del tyckte, att det var synd att vi inte hade möjlighet att se mera av själva centrum av Genève, gamla stan och kanske museerna i centrum. Personligen hade jag haft möjlighet att se insidan av byggnader som jag, under min tid i Genève, bara sett utifrån.

Tack, Agnethe och Sören, för en intressant helg och en bra organisation.

Ingrid Mårtensson